

"Far! Herliggjør din Sønn..."

Roald Kvam © 2008

Prekentekest: Joh 17:1.

Jesus har nettopp hatt en travel uke som leder ham nærmere og nærmere korset. Og nettopp i denne avgjørende uka av Jesu frelsesgjerning, får vi anledningen, sammen med disiplene, å se og høre mens Jesus ber til sin Far i himmelen. Mens vi ser, og lytter, og studerer Herrens bønn, vil vi erfare at Herrens bønn berører oss og gjør noe med oss. På dypet av våre liv.

Jesus løftet sine øyne mot himmelen og sa: "Far!"

Jesus ber til sin "Far" igjennom hele Joh 17:

- "Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn for at din Sønn kan herliggjøre deg" (Joh 17:1).
- "Og nå, herliggjør du meg, Far, hos deg selv med den herlighet jeg hadde hos deg før verden ble til!" (Joh 17:5).
- "Og jeg er ikke lenger i verden, men disse er i verden, og jeg kommer til deg. Hellige Far! Bevar dem i ditt navn, som du har gitt meg, for at de kan være ett, likesom vi er ett." (Joh 17:11).
- "Jeg ber ikke bare for disse, men også for dem som ved deres ord kommer til tro på meg, at de alle må være ett, likesom du, Far, i meg, og jeg i deg – at også de må være ett i oss, for at verden skal tro at du har utsendt meg." (Joh 17:20-21).
- "Far, jeg vil at de som du har gitt meg, skal være hos meg der jeg er, for at de skal se min herlighet, som du har gitt meg, fordi du elsket meg før verdens grunnvoll ble lagt." (Joh 17:24).
- "Rettferdige Far! Verden har ikke kjent deg, men jeg har kjent deg. Og disse har erkjent at du har utsendt meg." (Joh 17:25).

I Joh 17:11, sier Jesus endatil "Hellige Far". Hvordan kan han be så tillitsfullt til den tre ganger hellige Gud? Som om der er adgang, tilgjengelighet for ham i det aller helligste sted, innfor Guds trone, inn i den høyestes nærhet.

Jesus har brukt tid med sin Far. De snakket ofte sammen

Han er trygg. Kjenner Ham og er kjent av Ham. Han hadde for vane å vende seg til Gud og regner Ham som sin Hjelper. Han gikk ikke bare til sin Far når han var i vanskeligheter, eller i avgjørende veikryss. Han gikk regelmessig til sin Far, gjerne bare for å være der i Hans nærhet. Det var like naturlig for Ham som pusting er det for oss. Du gjør det, tenker ikke noe videre over det. Det er riktig for deg, naturlig og livsviktig.

Når vi møter venner vi ikke ser så ofte, kanskje bare 1-2 ganger i året, så har vi en anledning til å ta igjen ting vi ikke har fått oppleve sammen på lang tid. Men i løpet av de første timene, går vi gjerne ikke så dypt i samtalen. Etter en stund, kanskje noen dager, er vi mye mer åpne og samtalen gir mer konkret livshjelp og kvalitet. Dersom vi møttes regelmessig ville vi ikke trenge å bruke tid på "oppvarming" – eller på å gjenvinne

trygghet nok til å gå dypere.

Jesus ba seg gjennom dagene. Han snakket med sin Far over alt og i alle typer situasjoner. Og den samme relasjonen lengter Gud, vår hellige far i himmelen etter å få etablere med deg og meg også. Den kommer ikke med gode gjerninger eller åndelige øvelser. Den gode, åpne relasjonen bygges og trygges ved at du vender det til Ham og snakker med Ham – over alt og i alle typer situasjoner, i dag og alle slags dager.

Den tillitsfulle bønningen som preges av troen på at der er adgang og tilgjengelighet i det aller helligste, sier noe om kvaliteten i relasjonen. Jesus delte sitt hjerte for den tre ganger hellige Gud

For Jesus, er ikke Faderen bare en automat som gir deg ønsket vare bare du gir Ham korrekt betaling. Jesus er Guds Sønn og det er tydelig at forholdet er grunnleggende godt, og dypt. Det handler ikke om hva den andre kan gi, men mer om hvem Han er og å være der, sammen med Ham.

Noen mennesker har verken et godt teller dypt forhold til sin far. Andre har det. Slik er det også i forholdet til vår Far i himmelen.

- Har du tillit til Ham? Erfarer du adgang, tilgjengelighet i det aller helligste?
- Kjenner du på avstand?
- Eller intimitet, en god og dyp relasjon til Ham?
- Opplever du deg elsket, tatt imot? Kan du minnes at han noen gang har sagt, til deg, at han er glad i deg. Ikke det du gjør. Ikke når du er snill. Men bare at han er glad i deg?
- Eller fordømt, nærmest avvist? At Han er langt oppe, du når aldri opp. Og langt borte fra deg, han er bare aldri der du er? Bare for å være der, sammen med deg...

I forholdet til våre jordiske fedre, kan vi oppleve at vi nærmest betaler for kjærlig respons. De blir som kalde automater. Forholdet bygges på bestemte priser og koder og visse knapper vi må trykke på om vi vil ha noe av den andre. Og vi kan anklage våre fedre for hardhet, ufølsomhet og at de er fjerne, utilgjengelig og lukket nettopp for oss som de burde ta imot, løfte og bære. Men i forholdet til vår Far i himmelen, ligger ansvaret for den svake siden av relasjonen ensidig på oss. For Gud vil ha fellesskap med sine barn, slik som Han har med sin Sønn, Jesus.

Men det er ikke alle Guds barn som gir respons på Hans kjærlighet og åpne invitasjon til å gå gjennom livet sammen. De prioriterer andre relasjoner, eller interesser. Og forholdet til vår Far i himmelen prioriteres ned og svekkes med det. Det trenger ikke å være slik! Vi kan gjøre som Jesus og snakke med vår Far i himmelen reglemessig og trygt renne ut vårt hjerte for hans ansikt. For vi vet med Jesus at Han elsker oss så uendelig høyt.

”Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn for at din Sønn kan herliggjøre deg”
(Joh 17:1)

Jesus sier gjerne mye med bare en enkel setning. Som denne.

Jesus vet hva han må gjøre, han vet hva som venter, han vet det blir vanskelig og vondt, men Han vil likevel vise verden hvem Faderen er i og gjennom alt som kommer mot Ham

Derfor ber han Faderen om styrke og mot, utholdenhet og trofasthet: "Far, timen er kommet. Herliggjør din Sønn!"

Jesus antyder at Han nå vil vise oss Faderens herlighet på et dypere plan enn tidligere

Bli med meg tilbake til 2M 40:34-35, hvor vi leser: "Da dekket skyen sammenkomstens telt, og Herrens herlighet fylte tabernaklet. Moses kunne ikke gå inn i sammenkomstens telt fordi skyen hvilte over det, og Herrens herlighet fylte tabernaklet." Herrens herlighet var synlig til stede i Tabernaklet. Israel så det. Og kunne forholde seg til Herren. Han bodde midt iblant dem.

I Joh 1:14 leser vi: "Og Ordet ble kjød og tok bolig iblant oss. Og vi så hans herlighet, en herlighet som den en enbåren Sønn har fra sin Far, full av nåde og sannhet." Egentlig står det at Jesus slo opp sitt telt, "tabernaklet" seg iblant oss.

Herrens herlighet viste seg mektig midt iblant Israels folk. Disiplene som fulgte Jesus fra Hans dåp til Hans bønnekamp i Getsemane fikk se mer av Herrens herlighet meget mektig i Jesu liv og lære, tegn og under.

Og i Joh 7:37-39 sier Jesus selv: "Om noen tørster, han komme til meg og drikk! Den som tror på meg, som Skriften har sagt, fra hans indre skal det flyte strømmer av levende vann. Dette sa han om den Ånd de skulle få, de som trodde på ham. For Ånden var ennå ikke gitt, fordi Jesus ennå ikke var herliggjort."

Disiplene har sett mye allerede. Men det er altså mer å se! Og vi står ved inngangen til det, i Joh 17: "Far, timen er kommet". Det er tid for Sønnen å legge ned sitt liv, og gjennom det herliggjøre Faderen på en avgjort og endelig måte. Slik at Guds Ånd endelig kunne ta bolig i hans venner, hver og en av dem som tror på Ham.

Jesus ber ikke om at Faderen skal herliggjøre ham, for å sikre ham suksess

Han er ikke på jakt etter ære til seg selv. Han ber Faderen herliggjøre ham slik at han kan herliggjøre Faderen. Det sier noe om hvilken holdning som kler våre bønner: "Fader, fyll meg med din Ånd, ikke slik at jeg får vise meg fram, men slik at jeg kan vise mine venner – og beste fiender – hvem du er."

Timen er kommet for bønn/ for oss som tror til å slutte og søke Herren bare for vår egen del/ til å be med en holdning som behager Faderen/ til å be om herlighet til å herliggjøre Faderen. Det er Jesu dypeste lengsel, å ære Ham.

Dreieskiva.com